

За дърва.

ова бѣше прѣзъ мѣсець януарий. Дебелъ снѣгъ покриваше земята. Дърветата, облѣчени въ новата си бѣла прѣмена, изглеждаха сега по-красиви. А щомъ и слънцето хвърли върху тѣхъ слабата си сега свѣтлина, тѣ блѣщятъ съ чудна лѣскавина Да, хубаво е зимѣ! Хубаво и весело е за тия, които иматъ всичко приготвено, които нѣматъ нужда отъ нищо. Ала не сж всичкитѣ хора весели и доволни. Има много хора, които трудно и тежко прѣкарватъ зимата. Това сж *бѣднитѣ*.

Да, мили дѣчица, лошо е положението на тѣзи бѣдни хора, когато нѣматъ дърва да се стоплятъ, или храна да се нахранятъ! . . . Мнозина отъ тѣхъ не могатъ да прѣкаратъ зимата . . . Или тѣ, или дѣчицата имъ се разболѣватъ и ставатъ жертва на немотията . . .

Такова бѣдно дѣте бѣше и Бонка. Прѣди двѣ години умрѣ баща ѝ. До като той бѣше живъ, все се трудѣше и имъ доставяше всичко: и храна, и дърва, и облѣкло. Ала сега тѣ прѣкарваха много трудно. Бонка имаше още едно малко сестриче и едно братче. Майка имъ работѣше само за единия хлѣбъ, за да не ги остави гладни.

Прѣди два дена се навършиха и дървата имъ. Братчето и сестричето на Бонка се свиваха въ студената тъмна стаичка и плачаха . . . Ръцѣтѣ имъ посинѣли отъ студъ, краката сжщо